

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **M. M.**, zast. Mgr. Umarem Switatem, advokátem se sídlem v Praze, Kloknerova 2212/10, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2007, č. j. OAM-10-37/LE-C09-L07-2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 11. 2007, č. j. 1 Az 11/2007 - 35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce jako stěžovatel brojí včas podanou kasační stížností proti shora označenému rozsudku městského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného, jímž bylo vysloveno, že se stěžovateli neuděluje mezinárodní ochrana s poukazem na § 12, § 13, § 14, § 14a, § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neboť skutečnosti uvedené stěžovatelem v žádosti o udělení mezinárodní ochrany byly žalovaným shledány jako zásadně nedůvěryhodné. Rozhodnutí městského soudu vycházelo z toho, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě přesvědčivě zjištěného skutečného stavu věci a bylo řádně odůvodněno.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, je-li kasační stížnost přípustná ve smyslu § 104 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“). Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Stěžovatelovy námítky ohledně toho, že správní orgán porušil § 3 a § 50 správního řádu, které jsou konkretizovány tak, že správní orgán neshromáždil poznatky o zemi původu stěžovatele z nezávislých a objektivních zdrojů (např. Human Rights Watch nebo Amnesty International), nemohou být považovány za přípustné, neboť je stěžovatel neuplatnil ve formě řádně vymezených žalobních bodů v řízení před městským soudem, ač tak učinit mohl (jedná se o námítky týkající se správního řízení). V ostatním shledal zdejší soud kasační stížnost přípustnou.

Následně se Nejvyšší správní soud zabýval přijatelností kasační stížnosti podle § 104 a s. ř. s., tedy otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle uvedeného ustanovení kasační stížnost odmítnuta jako nepřijatelná. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu zdejší soud pro stručnost odkazuje např. na svoje usnesení ze dne

26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikováno ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako č. 933/2006.

V projednávané věci konstatuje Nejvyšší správní soud, že stěžovatel argumentuje kasačními důvody zakotvenými v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Stěžovatel uvádí, že politická a humanitární situace v Konžské demokratické republice je všeobecně známa. Hlavním problémem je extrémní chudoba obyvatelstva, špatná bezpečnostní situace a neschopnost státních orgánů tyto problémy řešit. I při pomnutí § 12 zákona o azylu se nabízí postup podle § 14 zákona o azylu, který upravuje tzv. humanitární azyl, eventuálně podle § 14a zákona o azylu, který stanoví důvody pro udělení doplňkové ochrany. Jedna z uvedených forem ochrany přitom stěžovateli udělena být měla.

Z uvedených důvodů navrhuje stěžovatel napadený rozsudek zrušit a vrátit věc městskému soudu k dalšímu řízení.

Na námitky obsažené v kasační stížnosti dává dostatečnou odpověď dosavadní judikatura správních soudů. Účelem humanitárního azylu a přezkumem výroků rozhodnutí o této formě azylové ochrany se Nejvyšší správní soud zabýval např. ve svém rozsudku ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 - 55, www.nssoud.cz, či v rozsudku ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Azs 12/2003 - 38, www.nssoud.cz, nebo v rozsudku ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003 - 48, www.nssoud.cz. Z nich plyne, že udělení humanitárního azylu je otázkou volné úvahy správního orgánu. Soudní přezkum této úvahy se může omezit toliko na to, zda úvaha nebyla vedena jen libovůli správního orgánu.

Pokud jde o námitku mířící na to, že stěžovateli měla být udělena doplňková ochrana s ohledem na neuspokojivou ekonomickou situaci v jeho domovině, je nutno poukázat na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2007, č. j. 5 Azs 15/2007-79, www.nssoud.cz, kde je uvedeno, že obecný poukaz na špatnou situaci v Konžské demokratické republice, kde se projevuje podvýživa obyvatel, nedostatek léků a chudoba, není způsobitý odůvodnit udělení doplňkové ochrany.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na námitky podané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. května 2008

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu

